

Tâm Tình Gửi Bạn

Mai Phương

Chị Ngoạn thương mến,

Lâu lắm, chợt thấy email chị hiện lên... lòng mình dâng trào niềm vui khó tả. Chị vẫn còn thương và nhớ mình, nhắc đến kỷ niệm xưa, đúng như chị đã nghĩ, lòng mình vẫn luôn sống và ủ lại, giữ kín thật sâu những kỷ niệm, nỗi niềm tất cả... đã đi qua cuộc đời mình, trong đó có anh Ngoạn và chị. Mình luôn giữ một cách trân quý như những báu vật vì đó là niềm hạnh phúc của mình.

Bản chất của chân hạnh phúc rất kín đáo, ta tìm thấy nó trước hết trong nội tâm mình, "[câu nói của tác giả Joseph Ceddison](#)", mình không được biết nhiều nhưng thích hợp cho bản tính mình.

Nhĩ đến cuộc sống của xứ người hỏi hã, mình đã nhiều lần đuối sức, muốn quy ngã khi chạy theo vòng xe xuôi ngược để làm lại cuộc đời, giờ đây tạm yên cho tuổi xế chiều mình cũng thích có thời gian nhàn nhã, tĩnh lặng để được suy nghiệm về nhiều điều đã qua, nhiều điều đã mất và ngậm ngùi, hối tiếc. Để có thể viết được nhiều cảm nghĩ dạt dào trong trí tưởng mình, cuộc sống hàng ngày có nhiều điều để suy nghĩ về nhân bản: **lòng thiện, tính ác, chân thiện mỹ cho đời sống**, nhưng chị ơi hoàn cảnh mình không cho phép mình làm được.

Hiện nay gia đình mình có cháu Quân ([nick name cháu là Tou](#)) mà chị thương cháu lúc bé, cháu đã cho con cháu quả thận, hiện cháu bé vẫn sinh hoạt bình thường nhưng vẫn phải ra vào bệnh viện đôi khi, mỗi hai tuần đều phải thử máu. Cuộc sống của cháu bé thấy sự vô thường trước mắt là rất ngắn ngủi qua được tuổi "[teenager](#)" lại phải thay thận nữa, lúc đó tìm ai?

Vì thận của bố cháu chỉ hợp 50% nên mình cũng phải cuốn vào vòng xoáy của gia đình cháu để chia xẻ, thời gian còn lại mình dành tình yêu thương cho cháu Kendan, gánh vác thêm giúp cháu Tou lúc cháu cần, nhờ Ôn Trên sức khỏe mình cũng còn tạm để cho cháu nhờ cậy mẹ những lặt vặt cháu cần. Mỗi khi

buồn, mình lại tự an ủi mình qua hai câu thơ của anh Tràm Cà Mau:

*"Được mười vui nhận cả mười,
Chỉ đôi ba cũng tươi cười hã hê."*

Thượng Đế chỉ cho mình có nửa ly nước thôi, mình cũng vui vẻ nhận với lòng biết ơn chị ạ.

Được biết sức khỏe anh Ngoạn và chị cũng ổn là mình vui lắm, vì mỗi năm thêm tuổi cơ thể như cái xe cũ, hư đâu sửa đó vậy, và tụi mình đều sống theo mệnh Trời chị nhỉ.

Trong cuộc chiến thế giới không nhìn thấy kẻ thù, không có tiếng súng, tiếng bom nổ, không thấy sự đổ nát hoang tàn, không có máu chảy trên đường phố nhưng vẫn có người chết im lặng từng ngày, phải chăng Thượng Đế muốn cảnh tỉnh con người hãy trở về với nhau qua sự chia rẽ, xấu xa, tệ hại của mùa bầu cử vừa qua. Hy vọng hết mùa dịch tụi mình lại có dịp gặp nhau lần nữa, nếu chưa kể là lần cuối của cuộc đời chị Ngoạn nhỉ?

Mình cảm ơn chị đã nghĩ và đề nghị mình nhưng xin lỗi chị, mình rất muốn nhưng hoàn cảnh không cho phép.

Thương mến chúc anh chị và các cháu sức khỏe, bình an và được mọi ơn lành theo ý.

Mai Phương

BPT: [Chị Mai Phương](#) là hiện thân của AH Hà Trọng Minh. Chị đã viết trả lời email của chị Ngoạn. Cả hai chị đều có lòng với Lá Thư AHCC, nhưng vì hoàn cảnh của hai chị rất khó khăn trong cuộc sống hiện tại của hai gia đình. BPT cảm ơn lòng tốt và sự cố gắng vượt bực của hai chị. BPT chúc hai chị luôn an mạnh và hạnh phúc. Mong các chị khác nếu hoàn cảnh cho phép xin viết bài cho Lá Thư, vì đây là mối giây liên kết các AHCC với nhau. Lá Thư còn, tình AHCC còn và chặt chẽ hơn, Lá Thư mất là tình AHCC sẽ mất theo.